

Els soviets i la medicina

per

G. PORTMANN

C., trad.

DE *l'Avvenire Sanitario*, revista d'higiene social; política, jurisprudència i legislació sanitària, i de defensa dels interessos professionals, que es publica a Milà, reproduïm, a títol informatiu, un interessant article del professor Georges Portmann, tractant dels temes enunciats. Ensenms, traduïm les mateixes paraules de presentació amb què l'acompanya l'esmentat confrare italià, deixant al mateix la responsabilitat de les seves afirmacions:

“Publiquem l'article del professor Portmann, que és per nosaltres un anàlisi dels progressos i al mateix temps de les aberracions socials de la nova Rússia. Llegint l'article d'En Portmann, es veu l'esforç que fa per tal de limitar-se a ésser en el possible l'historiador que veu, que conta, però que no jutja, mentre que de l'escrit traspu el sentiment de pena i d'espant que produeix l'enrunament que ha colpit a Rússia: ço que és més ferm puntal de la societat: la família.

No ens extranyen, per tant, les notícies recents que ens vénen de Rússia, on milers de criatures vagabondejen pels camps, vivint del furt, de la rapinya i del bandidatge. Quin esdevenidor pot estar reservat a un país que demostra sentir de manera tan especial els sans deures de l'assistència, de la tutela, de la defensa de la llur infància! Com haurà d'ésser el seu home de demà!

Davant el tristíssim espectacle, nosaltres sentim el deure de juntar-nos cada vegada més estretament i aplaudir i beneir les nostres institucions que curen de l'assistència, la recollida i l'educació física i moral dels nostres fills.”

Si, com deia un dia Kerensky a un redactor de *Le Temps*, el règim de l'esdevenidor té d'ésser a

Rússia una república liberal, oberta a tothom, formulo des d'ara els meus vots per tal que el futur govern no respecti alguns dels cànons que deixaran en herència els soviets pel futur de la infància i de la maternitat.

La nostra civilització no és generosa envers la infància abandonada. Gairebé tot està per fer. D'una banda, caldria educar les mares, i, de l'altra, crear una política per la maternitat. Als Estats Units, ha estat ja molt debatut aquest difícil i angoixós aspecte de la qüestió social. A Rússia s'ha cercat de resoldre'l dins els límits de les disponibilitats econòmiques; he vist a Moscou un departament model per la protecció de la maternitat, tenint anexe un hospital per la infància, amb 400 llits, i on són respectats tots els principis d'higiene i profilaxia. Endemés, aquesta organització comprèn una obra de la “gota de llet”, que funciona esplèndidament, i un Museu pedagògic.

Els deixebles de les escoles i les dones joves són admeses a visitar el dit Museu, guiats per metges que donen les degudes explicacions i d'aquesta manera aquelles vénen en coneixença del que han de fer abans i després del part i durant els primers anys de la infància. Dibuxos, diagrames, pintures d'artistes de mèrit, estudis estadístics, fotogràfics, etc., reproduueixen les normes tècniques bones i dolentes. Les visitants aprenen com s'ha d'enfaixar un infant i com alletar-lo.

Alguns quadros reproduueixen escenes del passat amb homes i animals vivents conjuntats confusament, i, costat per costat, les escenes de l'esdevenidor clares, rosades.

En una sala del Museu són exposats de tamany natural models de dones en les fases successives del part; altres reproduccions, en cera, mostren les diverses malalties pròpies de la mare i el nen.